

bleve anlagte paa Landet. Men mod den saaledes udtalte Erfaring vil jeg sætte min Tro, at jeg har en temmelig paalidelig Erfaring om Forholdene paa Landet, da jeg i mange Aar har havt en 20 — 30 Dagleiere fra tidlig om Foraaret til sidde om Efteraaret hver eneste Arbejdsdag, og derved har faaet god Lækkelse til at bedømme Forholdene. Der er ingenlunde nogen saadan Trang til stude paa Landet. Enhver betænksom og fornuftig Arbejder indretter sig med Gaardmand trindt om paa Landet, saaledes at han forpligter sig til visse Arbejder om Aaret, f. Ex. til Tørvestkar, Hø og Kornhøst, og ligesaa til andre givne Tider til forlods at præstere Arbejde hos Gaardmændene, mod at han igjen hos disse erholder, hvad han af Fødevarer maatte ønske, Alt til Dagens Priis saavel paa Værenderne som paa Arbejdet, hvorved de ere gjensidig vel tjente. Med Hensyn til, hvad der af andre Ting behøves til deres Fornødenheder, saa ere der jo Slagtere, der reise fra By til By idetmindste to Gange om Aaret; der er Biskere, som kjøre omkring paa Landet — der er desuden private Postere, som gaae to Gange om Ugen hele Landet igjennem og just kjøre for at besørge Commissioner, hvorved enhver Smaamand godt kan blive forsynet med sine Fornødenheder, saa at han ingenlunde behøver at spille $\frac{1}{6}$ af sin Arbejdstid sit Liv igjennem. Naar det nu tages i Betragtning, at der har reist sig mangfoldige Stemmer imod denne Lov, at saa at sige alle Kjøbstæder have udtalt sig imod den, og at Mangfoldige fra Landet ligeledes have udtalt sig imod den, medens man ikke kjender en eneste Stemme fra Landet for den, og at de Herrer Landstingsmænd fra Veile og Odense (Lehmann og Uusgaard) have gjort Erfaringer med Hensyn til deres Bevillingsmyndighed, som tale imod den, og at samtlige praktiske Landmænd, som sidde i Amtsraadet og i de forskjellige Sognesforstanderskaber, have afgivet Erklæringer, som vise, at Stemningen er imod Sagen, saa hidrører alt dette dog virkelig ikke deraf, at disse Mænd ere meget imod denne Høkerhandel; men der er noget Andet aparte, som de frygte, og denne Frygt angaaer Smugtroerne. Det er ogsaa af den Grund, at jeg ikke ønsker, at

Loven skal ryde Fremme. Jeg skal derfor meget understøtte de Forslag, der ere fremsatte om at stemme imod Loven, og ialtsald maa jeg henholde mig til de Ændringsforslag, der ere fremkomne.

Lehmann: Ja, hvis jeg trængte til nogen Advarsel om at staae fast i Stormen, saa havde jeg rigtignok ialtsald ikke ventet den fra et Medlem i det Udvalg, som kun har drevet det til at „henstille til Thinget, om Lovforslaget ikke kunde vedtages“ — det er ikke den Maade, hvorpaa man i en stor Kamp fører en Armee til Seire — og som ved Siden deraf har opstillet Betænkkeligheder og Indskrænkninger, ligesom jeg paa ingen Maade kan forene det med mine Begreber om Næringsfrihed, at man ikke skulde have Ret til at udsælge Mere end til et Beløb af 1 Rd., og at man nødvendig skulde kjøbe, hvad man saaledes solgte, fra Byerne i Kongeriget. Jeg gjentager det, det er en Adskillelse, som jeg ikke kjender i Lovgivningen, og som i mine Øren lyder som et Forbud imod, at man maa kjøbe Værenderne i Flensborg. Udvalget siger fremdeles, at disse Handlende skulde være Folk, der ere bosatte i Landet, hvilket jeg ikke kan forstaae anderledes, end at det en ligefrem Selvsølge, og det har dernæst opstillet Straffebestemmelser i denne Lov, ikke for Overtrædelser af denne Lov, men for en Overtrædelse af en anden Lov, saa at det, der bliver en simpel Forseelse for Andre, skulde blive en kvalificeret Forseelse for de i Forslaget omtalte Personer, ikke paa Grund af Overtrædelsen af hin anden Lov, men for et Forhold, som dermed Intet havde at gjøre. Jeg vil nu ganske simpelt henstille til Enhvers Overveelse — det er et Forsøg paa at berolige disse Skrøbler, i hvilket Tilfælde man kan siges at lægge den simpleste og naturligste Vægt paa de indkomne Andragender, enten naar man giver de Bedkommende Tid til at summe sig, saa at de kunne see, at det er en imaginær Form, eller, naar man for at berolige dem, opstiller en heel Deel uholdbare og principfrie Skranke. Jeg vil dernæst gjøre opmærksom paa — thi ligesaa tidt som jeg kan indrømme Nogen Ret til at fordrø, at jeg